

PRIÄŒĀLA BIH TI - Latinka DjordjeviÄŒ

Autor Ljuba Obrad
Monday, 28 August 2006
Poslednji put aÄ¼urirano Sunday, 24 September 2006

LatinkaDjordjevicPriÄŒalaBioSebi17.06.2006

PRIÄŒĀLA BIH TI O SEBI

PriÄŒala bih ti o sebi...

Oh, kako bi volela,

da šetamo ulicama grada,

mojom priÄŒom zaneseni.

Toliko toga je u meni,

ali bojim se,

otrovala bih te tugom

i bolom mojim golemim.

Bojim se,

podsmeha tvog.

Smešno je,

koliko zrela Ä¼ena,

u sebi ima, sanjalaÄŒkog,

detinjastog...

PriÄŒala bih ti o sebi,

noÄŒnom putniku

sa oÄŒima zaljubljenim,

kad lice zraÄŒi sreÄŒtu.

PriÄŒala bih ti,

bez gorÄ•ine,
sa nadahnuÄ•em
nerazumne duše
što pati,
drÄ•i srce u šaci,
sluša šum vetra,
zujanje pÄ•ela
i oseÄ•ta suton plav,
što grli grad...

PriÄ•ala bih ti o sebi...
Da smo danas zajedno,
na klupi gradskog parka,
pod jasminom,
veo po veo,
sa duše,
rane da skidam...

PriÄ•ala bih ti o sebi,
ali bojim se,
plakaÄ•u,
a to ne bih smela,
jer samo danas,
bili bi smo zajedno,
pa ko zna kada više,
jer odlazim daleko,
daleko...

Medju zvezdama,
da provedem veÄ•nost,
u radosnom lutanju,
gde se sluti svitanje.

PriÄ•ala bih ti o sebi,
iako bi moÄ¼da bio isti,
kao i svi drugi:
obiÄ•an prolaznik
u mom Ä¼ivotu.
PriÄ•ala bih ti o sebi...

(C) Latinka DjordjeviÄ†